

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради ДФ 41.884.101 (ID – 11982)
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії	Дмитро Здебський
	(власне ім'я, прізвище здобувача (ки))
1983 року народження, громадянин	України
	(назва держави, громадянином якої є здобувач (ка))
освіта вища: закінчив у 2017 році	Одеський державний університет внутрішніх справ
	(найменування закладу вищої освіти)
за спеціальністю (спеціальностями)	«Правознавство»
	(за дипломом)
працює старший офіцер-поліграфолог	Головний відділ забезпечення внутрішньої та власної безпеки ДПСУ, м. Одеса
	(посада) (місце основної роботи, підпорядкування, місто)
виконав акредитовану освітньо-наукову програму	Право
Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом	Одеського державного
	(повне найменування закладу)
університету внутрішніх справ від «29» січня 2026 року № 26, у складі:	
	вищої освіти (наукової установи), підпорядкування (у родовому відмінку), місто)
Голови разової спеціалізованої вченої ради -	Максим Корнієнко доктор юридичних наук, професор, перший проректор Одеського державного університету внутрішніх справ
Рецензентів -	Дмитро Лісніченко кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри кримінального процесу та криміналістики факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Національної поліції України Одеського державного університету внутрішніх справ
	Олена Бабчук кандидат психологічних наук, доцент, завідувач кафедри психології та педагогіки Одеського державного університету внутрішніх справ.
Офіційних опонентів -	Олександр Користін доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України професор кафедри фундаментальних юридичних дисциплін ПВНЗ «Буковинський університет»
	Ігор Федчак доктор юридичних наук, доцент, декан ф-ту №1 (з підготовки фахівців для органів досудового розслідування Національної поліції України) Львівського державного університету внутрішніх справ
	(власне ім'я, прізвище, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи)

на засіданні «03» квітня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня
доктора філософії з галузі знань

08 Право

(галузь знань)

Дмитру Здебському

(власне ім'я, прізвище здобувача (ки) у давальному відмінку)

на підставі публічного захисту дисертації «Адміністративно-правові засади
застосування поліграфа як методу кримінального аналізу»

(назва дисертації)

за спеціальністю (спеціальностями)

081 Право

(код і найменування спеціальності (спеціальностей) відповідно до Переліку
галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка
здобувачів вищої освіти)

Дисертацію виконано в Одеському державному університеті внутрішніх справ

(найменування закладу вищої освіти (наукової установи), підпорядкування, місто)

Науковий керівник Карен Ісмайлов, кандидат юридичних наук, доцент,
начальник 5-го відділу (інформаційних технологій та
програмування в південному регіоні) (м. Одеса) 3-го
управління (інформаційних технологій та програмування)
Департаменту кіберполіції Національної поліції України

(власне ім'я, прізвище, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи)

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, що
містить нові науково обґрунтовані результати проведених здобувачем
досліджень, які виконують конкретне наукове завдання, що має істотне значення
для галузі знань 08 Право.

Здобувач має 25 наукових публікацій за темою дисертації, з них 6 статей у
наукових фахових виданнях України (2 у співавторстві), 19 тез доповідей на
науково-практичних конференціях.

1. Здебський Д. В. Застосування поліграфа в умовах воєнного стану в Україні.
*Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка.
Військовоспеціальні науки.* 2023. № 55(3(55)). С. 2833.
DOI: <https://doi.org/10.17721/17282217.2023.55.2833>.

2. Здебський Д. В. Правове регулювання захисту персональних даних
військовослужбовців, як суб'єктів опитування із застосування
поліграфа. *Українська поліцейстика: теорія, законодавство, практика.* 2024.
№ 1. С. 7782. DOI: <https://doi.org/10.32782/2709926120241915>.

3. Здебський Д. В., Ісмайлов К. Ю. До питання імплементації в правову
систему України досвіду правозастосування поліграфа в США. *Правовий часопис
Донбасу.* 2024. № 1. С. 3238. DOI: <https://doi.org/10.32782/252342692024863238>.

4. Здебський Д. В. Особливості оцінки достовірності інформації
поліграфологічним методом в кримінальному аналізі. *Науковий вісник*

Ужгородського національного університету. Серія: Право. 2025. № 88. ч. 2. С. 381387. DOI: <https://doi.org/10.24144/23073322.2025.88.2.52>.

5. Здебський Д. В., Снігур Л. А. Формування професійної компетентності поліграфологів сектору безпеки й оборони України відповідно до міжнародних стандартів практики. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Військовоспеціальні науки. 2025. № 3 (63). С. 3542. DOI: <https://doi.org/10.17721/17282217.2025.63.3542>.*

6. Здебський Д. В. Правові засади формування баз даних поліграфологічних досліджень для забезпечення проведення кримінального аналізу. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична. 2025. № 3. С. 6575. DOI: <https://doi.org/10.32782/23118040/202538>.*

У дискусії взяли участь та висловили зауваження:

Олександр Користін, доктор юридичних наук, професор.

Дисертація Здебського Дмитра Володимировича, як і будь-яке ґрунтовне наукове дослідження, що пропонує інноваційну концепцію інтеграції поліграфа в систему кримінального аналізу, містить окремі положення, які можуть бути предметом наукової дискусії:

1. У першому розділі (зокрема, у підрозділі 1.3) автор детально розглядає адміністративно-правові аспекти захисту персональних даних суб'єктів досліджень відповідно до стандартів GDPR та Директиви (ЄС) 2016/680. Дискусійним аспектом у проаналізованому тексті є баланс між ефективністю кримінального аналізу та захистом прав людини, особливо в умовах правового режиму воєнного стану. Автор слушно наголошує на необхідності дотримання міжнародних норм, проте не до кінця розкриває практичні механізми, які б гарантували недискримінаційний підхід під час проведення масових перевірок (фільтраційних заходів) на деокупованих територіях, де ризик помилкової інтерпретації «ідеальних слідів» у психіці особи може мати критичні наслідки для її правового статусу.

2. Дискусійним аспектом у наведеному автором аналізі адміністративно-правових механізмів (Розділ 2.1) є потенційне протиріччя між «незалежністю» спеціаліста поліграфа та вимогою суворої «законності» в межах відомчих регламентів. Хоча автор пропонує впровадження Мультиноміальної системи оцінки (ESS-M) для мінімізації суб'єктивізму, залишається відкритим питання правової реабілітації осіб, результати тестування яких за цією системою виявилися «невизначеними» (INC). Також варто звернути увагу на необхідність більшої конкретизації адміністративної відповідальності за порушення протоколів «цифрової гігієни» при роботі з електронними базами даних поліграм, що є критичним в умовах постійних кіберзагроз з боку держави-агресора.

3. У третьому розділі наукової роботи дисертантом розглядаються перспективи створення Єдиного державного центру оцінки достовірності інформації. Спірним моментом є відсутність чіткого окреслення етичних меж

збору та довготривалого зберігання психофізіологічної інформації у форматі Big Data. Хоча автор справедливо зауважує про неприпустимість використання поліграфа для виявлення конфідентів, у роботі не повною мірою розглядаються етичні дилеми, що можуть виникнути при формуванні «профілів ризику» для посадових осіб на основі ретроспективного аналізу їхніх поліграм. Ці аспекти є надзвичайно важливими для забезпечення балансу між національною безпекою та правом особи на приватність у період повоєнного відновлення України.

Водночас, висловлені зауваження мають переважно дискусійний характер, підкреслюють масштабність проведеного дослідження і не впливають на загальну позитивну оцінку праці та її наукову цінність.

Ігор Федчак, доктор юридичних наук, доцент.

Дисертаційна робота Здебського Дмитра Володимировича, яка представляє системне бачення інтеграції психофізіологічних досліджень у кримінальний аналіз, безперечно є новаторською.

Водночас, з огляду на складність обраної проблематики, вона містить окремі положення, що потребують додаткового наукового обґрунтування:

1. Автор ґрунтовно класифікує кримінальний аналіз за рівнями (оперативний, тактичний, стратегічний) та концептуалізує поліграф як «аналітичний сенсор». Однак дискусійним залишається питання ієрархічної ваги поліграфологічної інформації під час переходу від тактичних висновків до стратегічного прогнозування. У роботі варто було б чіткіше визначити, за яким математичним коефіцієнтом результати тестувань (наприклад, за системою ESSM) мають інтегруватися у загальнодержавні звіти типу СОСТА, щоб уникнути домінування «поведінкового чинника» над іншими об'єктивними кримінальними індикаторами.

2. При обґрунтуванні моделі професійної компетентності та самоефективності поліграфолога здобувач пропонує рівневу систему підготовки. Проте спірним моментом є відсутність у роботі розробленого адміністративного механізму відкликання сертифікації фахівця у разі систематичних «аналітичних помилок» (а не лише етичних порушень). Оскільки автор позиціонує поліграфолога як суб'єкта аналітичного циклу, залишається відкритим питання про межі його адміністративної відповідальності за надання «хибнопозитивних» висновків, які стали основою для помилкового стратегічного планування сил і засобів.

3. Дисертант слушно вказує на наявність «технічних бар'єрів» у національних стандартах (ДСТУ 8692:2016), що обмежують використання міжнародного обладнання. Дискусійним аспектом є запропонований автором шлях подолання цієї проблеми через імплементацію формату NCCA ASCII. Недостатньо розкритими залишаються адміністративно-правові процедури створення «білого списку» іноземного програмного забезпечення, що дозволяли б одночасно забезпечити технологічну нейтральність системи кримінального

аналізу та гарантувати її повний кіберзахист від втручання з боку держави-агресора.

Висловлені зауваження не применшують наукової ваги проведеного дослідження, а лише підкреслюють його фундаментальний характер і значний потенціал для подальшої наукової дискусії у сфері інформаційного та адміністративного права.

Дмитро Лісніченко, кандидат юридичних наук, доцент.

Віддаючи належне кропіткій та якісній роботі дисертанта, високо оцінюючи рівень дослідження, його актуальність та новітність підходів до дослідження обраної проблематики, варто звернути увагу на окремі недоліки, а також положення та висновки, які мають дискусійний характер чи вимагають додаткового обґрунтування під час захисту.

1. Недостатня деталізація адміністративно-правового статусу пропонованого Центру. Автор обґрунтовує доцільність створення Єдиного державного центру оцінки достовірності інформації. Проте, на думку рецензента, у роботі поза увагою залишився чіткий механізм адміністративного підпорядкування цієї структури та правові гарантії її незалежності від відомчих інтересів суб'єктів сектору безпеки. Це є критично важливим для забезпечення об'єктивності поліграфологічних висновків у межах загальнодержавної аналітичної системи.

2. Необхідність конкретизації процедур «цифрової гігієни» поліграфолога. У роботі приділено значну увагу цифровізації результатів у форматі NCCA ASCII та їх інтеграції в системи DEMS. Водночас, з огляду на існуючі кіберзагрози з боку держави-агресора, дисертанту варто було б надати більш деталізовані рекомендації щодо адміністративної відповідальності за порушення протоколів шифрування та збереження поліграм у єдиній базі даних, що є особливо актуальним для захисту чутливої інформації.

3. Потребує додаткової конкретизації питання правового статусу результатів поліграфологічного дослідження в системі інформаційно аналітичного забезпечення. Одна з центральних ідей дисертації полягає в тому, що результати поліграфологічних досліджень можуть використовуватись як інструмент оцінки достовірності інформації та як джерело формування аналітичних баз даних. Однак у практичній площині доцільно було б чіткіше розмежувати: чи йдеться про допоміжний аналітичний інструмент, про елемент внутрішньої службової перевірки, про різновид спеціального дослідження, чи про окремий вид відомчої інформації з обмеженим режимом використання. Саме від цього залежить коло суб'єктів доступу, правила зберігання й обробки відповідних даних, а також межі їх використання при прийнятті організаційно управлінських рішень.

Разом з тим, наведені зауваження та пропозиції у жодному разі не впливають на загальне позитивне враження від роботи, здебільшого носять дискусійний характер і мають бути предметом для публічної дискусії та обговорення під час захисту.

Олена Бабчук, кандидат психологічних наук, доцент.

Віддаючи належне ґрунтовній і сумлінно виконаній роботі дисертанта, високо оцінюючи науковий рівень проведеного дослідження, його актуальність та інноваційність підходів, зокрема в контексті забезпечення психологічної безпеки та розвитку самоефективності фахівця, доцільно звернути увагу на окремі зауваження, а також на деякі положення та висновки, що мають дискусійний характер:

1. У процесі ознайомлення з дисертаційним дослідженням привертає увагу відсутність використання методу емпіричного анкетування як одного з інструментів збору первинної інформації. Попри унікальний аналіз 1571 поліграми та глибину обґрунтування системи ESS M, на нашу думку, залучення результатів анкетного опитування самих поліграфологів сектору безпеки щодо їхньої самоефективності та професійного вигорання в умовах війни сприяло б додатковій психологічній верифікації авторської моделі рівнів компетентності.

2. У процесі аналізу дисертаційної роботи виявлено певну структурно змістову неузгодженість між кількістю сформульованих дослідницьких завдань (12 пунктів), положеннями наукової новизни та загальними висновками. Відповідно до вимог до логіки побудови наукового дослідження, кожне завдання має бути спрямоване на отримання конкретного наукового результату, який повинен відображатися у відповідному пункті наукової новизни. Зазначена неузгодженість певною мірою ускладнює сприйняття послідовності реалізації наукових цілей автора, однак не зменшує значущості отриманих результатів щодо подвійної функціональності поліграфа.

3. У підрозділі 3.2, а також у загальних висновках, дисертантом розглядається можливість створення централізованих інституцій «Єдиного державного центру оцінки достовірності інформації». Проте у тексті зустрічаються твердження про надання правоохоронним органам як централізованій єдності певної «суб'єктності» у взаємодії з РНБО. З огляду на те, що діяльність поліграфолога має ґрунтуватися на принципах незалежності, неупередженості та професійної нейтральності як своєрідного «сенсора» у процесі оцінки достовірності інформації, зазначене положення потребує додаткового уточнення з позицій психологічної деонтології та професійної етики. Таке уточнення сприятиме уникненню неоднозначних інтерпретацій щодо можливого впливу політичних чи інституційних чинників на об'єктивність психофізіологічних висновків.

Разом з тим, наведені зауваження та пропозиції носять дискусійний характер, вказують на глибокий науковий пошук автора та мають бути предметом для публічної дискусії під час захисту. Вказані зауваження не впливають на загальне позитивне враження від дисертації, яка є вагомим внеском у розвиток як юридичної, так і психологічної науки.

На адресу Одеського державного університету внутрішніх справ до разової спеціалізованої вченої ради надійшли звернення від науковців на дисертацію Здебського Дмитра Володимировича.

Перше звернення надійшло від директора навчально-наукового інституту морського права та менеджменту Національного університету «Одеська морська академія» доктора юридичних наук старшого наукового співробітника Наталії Савінової, яка надала загальну позитивну оцінку дослідженню Дмитра Здебського та відмітила наступні зауваження:

1. Дисертантом недостатньо деталізовано адміністративний статус та механізми підзвітності запропонованого Єдиного державного центру оцінки достовірності інформації, зокрема його взаємодію з існуючими структурами сектору безпеки і оборони України.

2. При обґрунтуванні перспектив використання поліграфа у післявоєнний період варто було б ширше розкрити питання правових наслідків для особи у разі відмови від тестування в межах періодичного антикорупційного та контррозвідувального моніторингу посадових осіб.

Вказані зауваження мають дискусійний характер та не впливають на загальну високу оцінку праці.

Друге звернення надійшло від старшого викладача кафедри журналістики соціальних комунікацій і IT-права, доктора філософії зі спеціальності 081 Право Андрія Тарасова, який зауважив що:

1. При дослідженні перспектив використання поліграфа на деокупованих територіях автор робить акцент на фільтраційних заходах. Втім, у роботі доцільно було б ширше розкрити адміністративно-правовий механізм оскарження результатів такого тестування суб'єктом, щоб унеможливити використання поліграфа як інструменту необґрунтованого обмеження прав громадян на доступ до державної служби в післявоєнний період.

2. У роботі запропоновано багаторівневу модель оцінки компетентності поліграфологів, що базується на критеріях самоефективності та професійного стажу. Однак, потребують додаткового наукового обґрунтування механізми незалежного періодичного аудиту діяльності фахівців в межах запропонованого Єдиного державного центру, зокрема процедури запобігання професійній деформації поліграфологів в умовах тривалої роботи з військовим персоналом у зоні бойових дій.

Вказані зауваження не впливають на загальну високу оцінку дисертаційного дослідження.

Максим Корнієнко, доктор юридичних наук, професор – без зауважень.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,
«Проти» — членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада
ДФ 41.884.101 присуджує

Дмитру Здебському

(власне ім'я, прізвище, здобувача (ки) у давальному відмінку)

ступінь/ступеня доктора філософії з галузі знань 08 Право

(галузь знань)

за спеціальністю (спеціальностями) 081 Право

(код і найменування спеціальності (спеціальностей) .

відповідно до Переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється
підготовка здобувачів вищої освіти)

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої
вченої ради

(підпис)

Максим КОРНІЄНКО

(власне ім'я та прізвище)

